

Dimarts, 6 d'agost de 1937
Any III Núm. 557
Redacció i Administració:
Ronda Universitat, núm. 25.
Impremta: Tallers, núm. 48.
Telèfons: 14446-22122
BARCELONA

PREU:
15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
Faria perillar la seva influència

No serà un excés d'optimisme, amics francesos?

El "premier" britànic CHAMBERLAIN, la gestió del qual prop de Mussolini ha promogut tant d'enrenou, i l'operació diplomàtica del qual és qualificada a París d'"indiscutible abast"

ANGLATERRA

CONSIDERA LIQUIDADA LA GUERRA ESPANYOLA -- escriuen els diaris de París

"Perquè la finalitat essencial que perseguia, que desaparegués la ingerència estrangera a Espanya, ha desaparegut", alegeixen

DELBOS, per la seva banda, ha dit a l'ambaixador soviètic que la solució del conflicte espanyol va unida a la resurrecció del Pacte dels Quatre--Anglaterra, França, Alemanya i Itàlia--o sigui a l'apartament de la U.R.S.S. de la col·laboració a l'Europa occidental

París, 4.—De l'enviat especial de l'Agència Fabra.—Ahr tingueren lloc diverses entrevistes de caràcter diplomàtic dintre d'allò que podríem dir-ne diplomàcia estricta, és a dir, a base del contacte personal entre ambaixadors i ministres. Ens referim, en primer lloc, a l'entrevista entre el ministre francès de Negocis Estrangers, monsieur Delbos, i l'ambaixador de la URSS, a París, camarada Souris. No cal dir que, donades les actuals condicions diplomàtiques, l'entrevista entre els dos diplomàtics tingué extraordinària importància. Abans de partir de vacances, Delbos volgué

precisar a l'ambaixador soviètic quina és la posició francesa amb referència als afers espanyols. Entre la tesi francesa i la soviètica només hi ha una petita diferència que es refereix a les condicions de la concessió de la bel·ligerència; però allò que quera fer present Delbos és que la intransigència soviètica enclou un perill per a la mateixa col·laboració franco-soviètica, tota vegada que la solució del conflicte espanyol va unida a aquesta resurrecció del Pacte dels Quatre o nou Locarno que aparta la URSS de la col·laboració amb l'Europa occidental. Aquest és el perill que feu remarcar Delbos i s'espera que Moscou sabrà salvar amb prudència.

Aquesta és l'opinió que es reflectia ahr en els cercles diplomàtics de París. Per altra banda es comentaren també els extrems de l'entrevista que lord Halifax, substituït de mister Eden, celebrà amb l'ambaixador de França a Londres, senyor Corbin. Es considera, unànimement, que la conversa es referí essencial-

ment al procés, actualment en curs, per al millorament de les relacions entre Itàlia i Gran Bretanya i els últims punts de les converses entre Chamberlain i Grandi. S'estudiaren també, en aquesta reunió, les perspectives de la reunió que celebrarà demà, dijous, el sots-Comitè de no intervenció.

La Premsa francesa d'aquest matí arriba a afirmar que Anglaterra «considera liquidada la guerra espanyola», ja que la finalitat essencial que perseguia, això és, que desaparegués la ingerència estrangera a Espanya, ha desaparegut. Però aquest canvi brusca de la diplomàcia, a què obeeix? És tracta d'una necessitat, és una jugada, es vol a Roma donar la sensació a Berlín que Itàlia pot apropar-se a les potències occidentals? Desvetlla algunes inquietuds aquesta actitud italiana; però, de moment, París vol mostrar serenitat i reserva perquè veu els homes de Londres entestats en aquesta operació diplomàtica d'indiscutible abast.

Anglaterra diu que no hi ha ingerència a Espanya...

...però nous contingents italians actuen a Terol

París, 4.—Comuniquen de Gibraltar que les tropes italianes de reforç desembarcades fa pocs dies a Cádiz i que es digué que serien traslladades al front de Madrid, han estat enviades al front de Terol.

Hom creu que aquestes tropes han estat enviades a Franco després del memoràndum que Franco envià a Hitler i a Mussolini respecte als reforços que necessitava per encerclar Madrid.

PROSSEGUINT EL SEU AVANÇ...

LES NOSTRES FORCES HAN OCUPAT EL POBLE DE RUDILLA

COMUNICAT DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST AL PRESIDENT DE CATALUNYA

Proseguint el seu avanç, les nostres forces han ocupat el poble de Rudilla. S'ha agafat bon nombre de presoners paisans i militars i més de 3.000 caps de bestiar. L'enemic ha quedat molt malmès i la moral de les nostres forces és molt excel·lent.

Procedents del camp rebel s'han passat als nostres rengles cinc soldats.

Un joc de cartes

Confessem que a hores d'ara encara no sabem exactament si és Mussolini qui va escriure primer a Chamberlain o bé si correspon a aquest la iniciativa del canvi de cartes autògrafes. Esperem que els historiadors hauran dilucidat aquest punt el dia que la correspondència Mussolini-Chamberlain sigui venuda en pública subhasta, per a la felicitat dels col·leccionistes.

De moment, què hi ha darrera aquestes cartes? Els comentaristes les interpreten com un fet psicològic susceptible de desenrallar l'atmosfera que regna en les relacions diplomàtiques anglo-italianes.

L'atmosfera està especialment enrareda a la Mediterrània. Es podria assegurar que, de tota la guerra civil espanyola, l'únic punt que interessa els anglesos és el del manteniment del "statu quo" a la mar Iltina. Itàlia, amb la seva política expansiva, amenaça el camí de les Índies. Les posicions feixistes a les Balears, les concentracions de tropes italianes a Líbia i a les fronteres del Sudan, inquieten Anglaterra.

Mirada sota el prisme de la seguretat de la ruta imperial, la qüestió espanyola és, per al Govern britànic, una incògnita oberta a tots els disgustos. Val més, es deu dir Chamberlain — la política del qual ens fa enyorar Baldwin — liquidar d'una vegada la guerra civil espanyola. I, per a inaugurar aquesta era de franquesa, el "premier" anglès ha agafat personalment la ploma i ha escrit al Duce.

Anglaterra vol entendre's directament amb Itàlia. Després d'arreconar la Societat de Nacions, ara tampoc no té inconvenient a arreconar el Comitè de no intervenció. Les dificultats potser vindran a l'hora de conciliar la nova política anglo-italiana amb la tradicional amistat franco-anglesa.

Perquè els interessos mediterranis d'Anglaterra no són pas els de França. La Premsa d'esquerra francesa aquests dies toca a sometent denunciant la nova maniobra anglesa. Es parla que el Govern britànic compta guanyar l'aprovació francesa als seus plans mitjançant una forta pressió financera. Hom va, simplement, al sacrifici de França. El vell imperi britànic i el nou imperi italià es senten amos del món i comencen a repartir-se'l.

Damunt d'aquesta confabulació d'interessos, d'intrigues, de prestisges ofesos i de pànics indissimulables, s'eleva l'actitud clara del Govern de la República espanyola. La Societat de Nacions pot, encara, assenyalar a Europa quines són les vies del dret. Per això Anglaterra fa tots els possibles per a sostreure la guerra civil espanyola de la competència de l'organisme ginebrí i sotmetre-la a l'acció clandestina de la diplomàcia, generadora de antes catàstrofes.

Dues polítiques, dues morals, cara a cara. Les nacions democràtiques -- França al seu davant -- que triïn. En l'elecció els va la vida.

La guerra no ha anul·lat el bon humor madrileny

«La linda tapada», «Avenida del 15,5», «Plaza del Emboscado» i «Plaza del ocaso de los dioses»

Madrid, 4.—«A B C» publica una curiosa informació demostrativa de com el poble madrileny reacciona davant les incomoditats i perills de la guerra amb un bon humor admirable.

Ara amb motiu de les mesures que s'han adoptat per a protegir els monuments de l'acció de l'artilleria, la faena popular ha canviat el nom d'alguns carrers i places de la capital.

Per exemple, la Cibeles, un dels carrers més populars de Madrid, ha estat protegit per una muralla de cova feta amb rajols i rajols de ceràmica.

Per aquest motiu li diuen ara «La Linda Tapada».

L'avinguda de Pi i Margall és, després de la més castigada pels bombardejos, i és designada amb el nom de «Avenida del 15,5», estatus dels déus Neptú i Apol·lo.

Les places on estan ubicades les pedreres, es diuen «Plaza del Emboscado» i «Plaza del ocaso de los dioses».

Per últim, a la petita plaça de Jesús, cada un dels quals ha obert un forat a terra. Per això ha estat anomenada amb el nom de «Plaza del ocaso de los dioses».

Quasi recordant el joc de petits que amb un impuls de la dita ficar-hi una bola de vidre.

UNA NOTA DEL MINISTERI DE JUSTICIA

Entre els detinguts del P.O.U.M. posats a disposició dels Tribunals de Justícia, no figura Andreu Nin

València, 4.—Aquest matí, el ministeri de Justícia ha facilitat una nota que diu així:

«Al hacerse cargo de esta jurisdicción de los varios atestados formados por la policía a las órdenes de la Dirección General de F. G. y J. con respecto a los sucesos ocurridos en Cataluña en mayo pasado, en relación con denuncias, información y documentos de espionaje recogidos en Madrid, de los que se ha dado nota pública anteriormente, se observó que entre los detenidos puestos a disposición de los Tribunales de Justicia, no aparecía don Andrés Nin, ex-consejero de Justicia de la Generalidad, dirigente del P.O.U.M.

Practicadas las necesarias informaciones, resulta que el señor Nin, en unión de otros directivos del P.O.U.M., fue detenido por la Policía en la Dirección General de Seguridad, trasladado a Madrid y recluido en un preventivoiro abilitado al efecto por el comisario de Policía de Madrid, del cual desapareció, habiendo resultado hasta la fecha infructuosas cuantas gestiones se han llevado a cabo por la policía para rescatar al detenido... a su guardia.

El hecho ha sido puesto en conocimiento del señor fiscal general de la República, con orden de instar con la máxima urgencia del Tribunal de Expiación, que entiende en el asunto cuantas medidas se reputan adecuadas para averiguar el paradero del señor Nin y la conducta de todos los elementos que han entendido en los hechos a partir de los documentos en que aparece insinuada la figura del señor Nin, sobre los cuales, su contenido y autenticidad, el Tribunal está conociendo ya. Todo ello sin perjuicio de la acción de la policía que continúa realizando pesquisas conducentes al escape de aquel detenido para ser puesto a disposición de los Tribunales de Justicia de la República en los cárceles del Estado.»

El fiscal de la República, a Barcelona

Ha arribat de València el fiscal de la República, Eduard Ortega i Gasset, el qual estigué en l'Audiència on conversà amb els periodistes i els manifestà que l'objecte del seu viatge a Barcelona era el de dirigir la actuació tractant d'unes diligències procedents de Barcelona, contra dos subdits italians que estaven a sou

HAVIA ESTAT DE LES PATRULLES DE CONTROL

I al seu domicili han trobat armes, gran quantitat de joies, llotls i accions industrials

Aquest matí la policia de servei a l'Estació de França ha practicat la detenció de Pere Coll Fita, que pertanyia a les Patrulles de Control i al P.O.U.M.

Practicat un escorcoll al seu domicili del carrer de Montolí, 3, s'ha trobat, entre altres coses, dos fusells i dues pistoles, tres punyals antics, 3.000 pessetes en bitllets de cent, un solitari amb brillants, diversos rosaris de brillants i or, de gran valor; dues agulles de corbata amb brillants; un bon nombre d'altres joies, diversos títols de Deute, un nombre d'accions industrials, una màquina d'escriure, dues monedes d'or i un carnet del P.O.U.M., la procedència de les quals coses no ha sabut explicar.

Coll serà lliurat al Tribunal Popular.

LA POLITICA EXTERIOR GREGA, SEGONS METAXAS, VA ORIENTADA EXCLUSIVAMENT A LA PAU I A LA INTEGRITAT DEL PAIS

Atenes, 4.—Amb motiu de l'aniversari del 4 d'agost, Metaxas dirigí un missatge al poble subratllant la significació del canvi polític que s'ha produït des del 4 d'agost del 1936 sota l'ègida del rei. Posa de relleu

l'obra immensa duta a terme en la vida econòmica, administrativa i social i també la reorganització de la defensa nacional.

El missatge afegeix que Grècia, avui, és estimada per l'estranger i pot exercir la seva política exterior que tendeix exclusivament a la pau i a la integritat del país.

Dues mil pessetes en monedes de duro

En un escorcoll portat a cap per la policia al carrer de Roselló, ha estat trobada una gran quantitat d'objectes d'or i plata a més de bon nombre de bitllets de Banc espanyols i alemanys.

En el local social d'una determinada entitat domiciliada al carrer de la Diputació hi han estat trobades dues mil pessetes en monedes de cinc pessetes.

Finalment, a Ripoll, en necler un rec d'una fàbrica de farina ha estat trobada una custòdia d'or i altres metalls preciosos. La custòdia hom considera que té un gran valor artístic.

DESPRES DE LA CONQUISTA DE RUDILLA

LES COSES MARXEN MOLT BE, PARTICULARMENT AL NORD DEL FRONT DE TEROL

Aleanyic, 4. — (Del nostre enviat especial). — La victoriosa acció de les nostres forces a tot el llarg del front d'Aragó prossegueix, particularment a la part nord del front de Terol, les coses marxen molt bé.

Ahí fou la línia Piedraíta-Salcedillo i les posicions dominants de Rudilla i Los Villares que permeten

a les tropes republicanes estendre el front en un sector que ens és molt interessant. Ara, fortificades aquelles posicions i convenientment reforçades les que han d'actuar com a base, s'ha atacat a fons Rudilla, població on ja des d'ahir oneja la bandera republicana.

Aquesta fou una acció magnífica,

en la qual l'Exèrcit Popular es mou amb encert i decisió i cobrí el detall dels objectius prèviament assignats pel comandament.

Ni la contumàcia dels avions i artilleria facciosa ni la desesperada resistència dels enganyats defensors de Rudilla no pogueren fer res davant l'impetu dels nostres soldats.

Dià a dià torna a l'Espanya lliure el terreny que tantes bales ha costat a l'enemic i el millor i tot és que per a guanyar-lo no cal fer grans sacrificis de sang, sino estudiar delinqüentment l'operació i disposar-ho tot de manera que cada peça d'aquest engranatge que és el nostre exèrcit, compleixi estricte i l'objectiu que se li dóna.

Les comunicacions per carretera de Catalunya amb el front d'Aragó

El «Diari Oficial» publica el decret següent del Departament de Presidència:

DECRET

Les necessitats de la guerra imposen que les comunicacions per carretera de Catalunya amb el front d'Aragó aconseguixin, dins el període més breu possible, aquelles condicions de seguretat, perfeccionament i garanties que només poden ésser assolides a base d'un estudi d'adequació, tenint presents les actuals circumstàncies i el servei primordial a què han d'ésser destinades, ara com ara, les esmentades comunicacions.

D'acord amb aquests principis, el conseller de Treball i Obres Públiques, amb data 13 del juliol darrer, ordena a la Direcció d'Obres Públiques de la Generalitat, que amb tota urgència, procedís a realitzar els estudis necessaris a formular el pressupost que calgui per tal d'aconseguir que les carreteres que més avall s'esmenten apareguin, dins les possibilitats que actualment ofereixen, amb les següents característiques que imposi el servei de guerra a què han d'ésser primordialment destinades:

a) Mínim quilòmetratge i màxima amplada.

b) Supressió de tota travessia que pugui entorpir o dificultar la continuïtat i rapidesa del trànsit.

c) Cortes suprimides o, almenys, rectificades i extraplades tant com convingui, amb la màxima visibilitat.

Els estudis esmentats han d'ésser, de moment, amb referència a les següents carreteres:

1. De Madrid França per Portbou a la Jonquera fins al confí d'Aragó per Terol, Saragossa.

2. De Barcelona a Ulldecona.

3. De Vinaròs a Amposta.

4. I de totes les altres carreteres i camins que, en relació amb les anteriors i sense donar la volta, puguin afuir al front d'Aragó.

La Direcció d'Obres Públiques de la Generalitat, una vegada realitzats els corresponents estudis preliminars, ha presentat ja un pressupost a l'atenció dels seus superiors, el qual, d'acord amb els anteriors preceptes, pressupost que s'eleva a la quantitat de 50.970.575 pessetes.

Diverses de les carreteres afectades són de les que la Comissió Mixta de l'Estatut de Catalunya va considerar d'interès general, segons consta en la relació publicada com a annex al Decret de la Presidència del Consell de Ministres del 12 de desembre del 1933.

Les obres proposades, per llur caràcter extraordinari, no poden considerarse compreses en la valoració dels serveis transpassats. Com responen a les necessitats del moment present i hauran d'ésser imputades als crèdits extraordinaris habilitats pel Govern de la República per a Obres Públiques, dels quals correspon a Catalunya la participació prevista al paràgraf quart de l'article 17 de l'Estatut.

Éssent d'urgència portar immediatament a la pràctica les obres esmentades amb l'ítem anterior a mesura que les circumstàncies ho aconsellin, cal l'aprovació de l'esmentat pla, per tal que pugui ésser habilitat el crèdit extraordinari adient.

Es per les dites raons que a proposta dels consellers de Treball i Obres Públiques i de Finances i d'acord amb el Consell Executiu, DECRET:

Article primer. — Es autoritza el Departament de Treball i Obres Públiques per a realitzar les despeses de les obres considerades més urgents per a les necessitats dels transports de la frontera a la resta del territori lliure i al front d'Aragó, de les que s'esmenten a l'Ordre de la Conselleria d'Obres Públiques del dia 13 de juliol darrer, que ha estat oportunament recollida en la part dispositiva del present Decret, fins a un total de 30.000.000 de pessetes.

Article segon. — D'aquesta disposició es donarà compte, al seu dia, al Parlament de Catalunya.

A Sitges ha estat descobert un altre cementiri clandestí

El jutge especial nomenat per a l'afar dels cementiris clandestins ha pres declaració a diversos funcionaris del Cementiri de Les Corts on, com se sap, van trobar-se diversos cadàvers enterrats irregularment.

Molt aviat el jutge marxarà fora de Barcelona i probablement començarà una noves diligències amb motiu d'haver-se descobert un altre cementiri clandestí a Sitges.

FRONTO NOVETATS

Demà, tardà, a dos quarts de 5:

A PUNTA: BILBAO-BASURO

ECENARRO-LIZARRIBAR

Nit, a un quart d'onze:

A PALA: SALAMANCA-PEREIRA

NARRU I UNAMUNO

Detalls per cartells.

FRONIO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu:

ALEGRIA-ANGELITA

SAGRARIO-MARY

Demà, tardà, a les quatre:

ALEGRIA-ANGELITA

NATI-BASQUITA

Detalls per cartells.

ULTIM MINUT

Sembla que les relacions anglo-italianes van per bon camí

Es remarca que no representaran un atelebliment de l'amistat anglo-francesa

Londres, 4. — A Londres han produït bona impressió les declaracions fetes ahir pel comte Ciano a una agència estrangera. Aquestes declaracions són interpretades com a una cordial repulsa als recents discursos d'Eden a la Cambra dels Comuns, en els quals el ministre de Negocis Es-

trangers anglès proclamà que res no s'oposava a una intel·ligència anglo-italiana al Mediterrani.

Les declaracions de Ciano confirmen que els homes d'Estat italians i anglesos aspiren a un millorament de les relacions diplomàtiques. Les negociacions en curs sembla que únicament enfocquen aquesta finalitat. S'a-

fegeix que es té un interès particular de traduir en fets aquestes intencions.

S'insisteix sobre el fet que un millorament en les relacions anglo-italianes no ha de perjudicar l'amistat anglo-francesa. També s'indica que no es tracta d'un retorn a l'antiga política de les aliances.

La URSS s'avindria a reconèixer els drets de bel·ligerència a Franco quan fos efectiva la retirada de voluntaris

Anglaterra creu que la qüestió dels moros és d'ordre tècnic

Londres, 4. (Del redactor diplomàtic de l'agència Reuters). — Aquest matí regnava cert optimisme als cercles diplomàtics amb relació a una possible solució del mal pas en què es troba la no intervenció.

S'annuncia que la URSS està disposada a reexaminar la seva negativa de concedir els drets de bel·ligerència a Franco fins que hagin estat retirats d'Espanya tots els combatents no espanyols, els moros inclosos.

Aquesta modificació del punt de vista soviètic està, amb tot, subordinada a dues condicions, a saber:

1. Declaració concreta per part d'Itàlia i d'Alemanya quant a una efectiva retirada de voluntaris.

2. El Comitè de no intervenció haurà de tenir la seguretat que, d'acord amb el pla britànic, s'haurà procedit a una retirada important de voluntaris abans de procedir a un compromís a tota regla.

En el cas que se satisfaguin aquestes dues condicions, s'obria que la URSS estaria disposada a reconèixer que es registrava una nova situació, d'acord amb les actualitzacions incloses en la seva llista a les proposicions britàniques.

La ferma i intransigent actitud adoptada pel delegat soviètic en la darrera reunió del Sots-comitè, sembla que fou adoptada pel fet de no tenir un convenciment absolut de la bona fe de les intencions italianes i alemanyes quant a la retirada de vo-

luntaris. La URSS vol tenir l'absoluta seguretat que Itàlia i Alemanya estan disposades a procedir a una retirada dels voluntaris. Aquesta és la condició bàsica perquè la Unió Soviètica es disposi a tornar a discutir la situació.

El que fa referència a la qüestió d'incloure els moros entre els no espanyols, segons l'opinió britànica, es tracta d'un punt d'ordre tècnic.

Es creu que aquest canvi d'actitud per part de la Unió Soviètica, és deguda a les gestions efectuades per Delbos davant l'ambaixador soviètic a París.

Avui Plymouth rebreà a diversos delegats al Comitè, i es preveu que molt aviat podrà convocar-se la nova reunió del Sots-Comitè.

Les tropes xineses assetgen Pequín i Tien-Tsin

Toquio, 4. — Els observadors japonesos estimen que en el cas de reprendre les hostilitats al nord de Xina, aquestes s'estendrien inevitablement a Tientsin. Subintreuen la concentració de tropes xineses a Tainan i l'evacuació progressiva d'aquesta població i de Tientsin per les autoritats xineses. Nombrosos habitants indiquen que la regió es prepara activament a participar en la resistència contra el Japó. Les disposicions actuals de les tropes xineses revelen la intenció d'assetjar les posicions japoneses de Pequín i Tien-Tsin avançant al llarg de les tres línies del ferrocarril que convergen cap allà. La 37 divisió del 29 Cos i la 38 divisió de Tien-Tsin, així com les tropes del governador de Kiangnan, reforçades amb diverses unitats regionals, formen l'avantguarda de l'exèrcit xinès, mentre vint divisions de l'Exèrcit central avancen cap a Talyuan, Xanai, Tauxou i nord de Kiangsu.

PER TAL D'EVITAR L'ACAPARAMENT DE LLET CONDENSADA

El Conseller de Proveïments ha dictat la següent ordre:

Havent estat distribuïdes als industrials de Barcelona cinc mil caixes de llet condensada i per tal d'evitar l'acaparament d'aquest article en perjudici de la seva equitativa distribució.

He resolt: Primer. — A partir de la publicació d'aquesta Ordre al «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya no podrà despatxar-se al públic cap pot de llet condensada que no hagi estat foradada per mitjà d'un punxo o eina similar.

Segon. — Els infractors de la present disposició seran sancionats d'acord amb els preceptes vigents.

Barcelona, 31 de juliol del 1937. — El Conseller de Proveïments, M. Serra i Pàmies.

Han arribat trenta fugitius del Marroc

Procedents de França han arribat aquest matí trenta fugitius del territori faccís. Després d'inombrables dificultats aconseguir fugir del Marroc dominat per Franco passant després a Oran, més tard a Marsella, finalment, des d'aquesta localitat a Barcelona.

Nota de l'Oficina de Certificats de treball de la Conselleria de Treball

Amb el fi d'evitar perjudicis als interessats i per la bona marxa d'aquesta Oficina, es prega als Ajuntaments forans que envien certificats per a segellar-los que ho facin en una sola vegada i no en diverses com en alguns casos ve succeïnt.

Havent observat que ofereix dubte l'aplicació de l'Ordre del 28 de juny, extrem vult, i la del 14 de juliol passat, l'Oficina de Certificats de Treball de la Conselleria de Treball fa el següent aclariment:

A tots els individus compresos en l'article sisè, extrem b) de l'Ordre del 14 de juliol, que estiguin associats o sindicats, han d'ésser les Associacions o Sindicats els qui han d'estendre el corresponent Certificat de Treball demanant a l'efecte aquestes associacions o sindicats els impresos a què es refereix l'extrem vult de la dita ordre, a l'Oficina corresponent d'aquesta Conselleria.

Solament han d'acudir a la Borsa Municipal de Barcelona els compresos en l'apartat b) de l'article sisè, que no estiguin sindicats o associats.

Els "kidnappers" al tra-vegada en acció

Xicago, 8. — El noi Donald Horst, de dos anys d'edat i fill d'un ric hotelier, ha estat raptat per uns «gangsters» quan jugava amb altres nens i al davant de la seva mare al jardí de casa seva.

El rapte ha estat portat a terme en pocs segons. La família Horst ha rebut una crida telefònica demanant 5.000 dòlars per al rescat.

PER A PODER COBRAR DELS ORGANISMES OFICIALS

El «Diari Oficial» publica un decret del Departament de Finances pel qual tots els funcionaris, dependents, obrers i, en general, els treballadors de tota mena a les ordres de la Generalitat dels Ajuntaments i dels organismes que en depenen directament o indirectament, adhuc dels subvencionats, per a poder cobrar llurs sous, salaris, etc., hauran de justificar que estan al corrent de pagament del lloguer de l'estatge que ocupen.

Després d'Anvers, París acull els esportius obrers de la III Olimpíada

Avui s'inicien a París les festes esportives que organitza la «Fédération Sportive et Gymnastique du Travail», de França, acompanyades al programa de l'Exposició Internacional.

De retorn d'Anvers prendran part en aquestes actes les delegacions de la URSS, Espanya, Txecoslovàquia, Anglaterra, Suïssa, Bèlgica, Finlàndia i Palestina.

Per a aquesta tarda estava anunciada el matx de futbol Anglaterra-URSS, que haurà tingut lloc a l'Estadi del Velòdrom de Buffalo, per designar el finalista que serà opositat al guanyador del matx Suïssa-Espanya, que es celebrarà demà a l'Estadi de Vincennes, on actuarà també el formidable grup gimnàstic de Txecoslovàquia, que tanta admiració causà a Anvers, i els equips de futbol representatius de Palestina i França.

També demà es celebraran, unes curses ciclistes, en les quals prendran part els espanyols i altres estrangers.

Divendres a la nit, al Palau dels Esports, en una magna sessió, els boxadors espanyols seran encarats als soviètics, que d'una manera tan rotunda s'han imposat en la Tercera Olimpíada Obrera.

Per a diumenge a la tarda, a Colòmbes, hi ha anunciada una gran jornada esportiva, puix que a més de la final del torneig de futbol, en què es dona com a probables finalistes Espanya i la URSS, els dos millors equips a Anvers, es celebraran proves atlètiques amb la participació dels millors homes dels equips de Finlàndia, Espanya, Suïssa, Bèlgica, URSS i França.

Una organització catalaníssima

Ha quedat clausurat el Congrés de la F.N.E.C.

Durant el dia d'ahir continuaren al Casal del Metge les interessants tasques del Primer Congrés Nacional d'Estudiants Catalans.

En la sessió de la tarda, un company de l'Escola Normal lliç el seu informe sobre l'Ensenyament primari, i Roig tractà de l'Ensenyament tècnic.

M. Cruells, de les Joventuts d'Espanya, intervingué en les deliberacions del Congrés, en nom de la seva organització, i destacà que, per damunt dels matisos de partit, calia fer una veritable aliança de la joventut nacionalista.

Montserrat Marín, presidenta de l'Aliança Nacional de la Dona Jove, que també era present, pro-

nuncià uns breus mots d'adhesió a l'acte que s'estava celebrant.

Josep Orozco Muñoz, de la UFEH, digué que portava la salutació dels estudiants d'Espanya.

També intervingueren altres companys, que remarcaren l'esperit de solidaritat i germanor, i que calia que es caracteritzés l'actuació dels estudiants sempre d'una manera irrebatible sota el signe de Catalunya. Reberen aplaudiments expressius adhesions d'estudiants combatents al front.

ELECCIO DEL NOU COMITE NACIONAL

Després d'aprovar les resolucions i constituir la Cambra Re-

deral, es procedí a l'elecció del nou Comitè Nacional de la F.N.E.C., el qual, en virtut d'una proposta presentada pels companys Torres i Marret, quedà format de la següent manera:

Secretari general, Signau; Organització i Relacions, Pérez Enciso; Cultura, Sergi Garcia; Propaganda, Viusa; Guerra, Eduard Vilanova; Ortiz; i Finances, Heriberto Barrera.

Una vegada aprovada la candidatura per unanimitat, el president Signau donà per clausurat el Primer Congrés Nacional d'Estudiants Catalans, i donà un «Viva Catalunya» que fou contestat entusiàsticament per tots els assistents al Congrés.

LES CURES D'AIGUES ALS BALNEARIS CATALANS

El «Diari Oficial» publica el següent ordre del Departament de Governació i Assistència Social: «El decret del 16 de juliol del 1937, que organitza i fa efectiva l'exploració de les deus d'aigües minero-medicinals, establint a Catalunya, disposa en el seu article 1.º que el conseller de Governació i Assistència Social convocarà i realitzarà un concurs a efectuar entre els Ajuntaments de Catalunya per a proveir mil places d'assistència gratuïta a les cures d'aigües dels balnearis.

A tal fi. He resolt:

Primer. — Són convocats a concurs tots els Ajuntaments de Catalunya per a proveir mil places d'assistència gratuïta a les cures d'aigües minero-medicinals de Catalunya, segons els balnearis de Caldes de Pinós, Cardós, les Fonts de Caldes, Vallfogona, Banyoles, Caldes de Boí, Tona i Caldes de Montbui.

Segon. — D'acord amb l'article quart del decret del 16 de juliol proposat, les despeses ocasionades per l'estada de vint-un dies en un balneari i per cada plaça gratuïta, valorades a raó de 15 pessetes per dia, seran satisfetes per mitjà de la Conselleria de Governació i Assistència Social i per l'Ajuntament respectiu del beneficiari.

Tercer. — Per a optar a un nombre d'aquestes places gratuïtes, caldrà que l'Ajuntament ho sol·liciti durant el termini improrrogable de vuit dies, a comptar del dia de l'aparició de la present ordre al «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya mitjançant la presentació al Registre de la Direcció General de Sanitat, de la corresponent sol·licitud acompanyada dels documents següents:

a) Certificat d'un metge indicant la necessitat per a la cura d'aigües amb indicació del balneari adient.

b) Certificat de pobresa.

Quart. — L'Oficina tècnica-administrativa d'exploració de les deus d'aigües minero-medicinals de Catalunya revisarà les sol·licituds i, si s'obliga, no més tard dels vint dies següents al termini de presentació d'instàncies, a proporció de les demandes, del nombre d'habitants del Municipi sol·licitant i de la capacitat dels balnearis.

Cinque. — La decisió serà publicada al «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya.

Sisè. — L'Oficina tècnica-administrativa d'exploració de les deus d'aigües minero-medicinals de Catalunya revisarà les sol·licituds i, si s'obliga, no més tard dels vint dies següents al termini de presentació d'instàncies, a proporció de les demandes, del nombre d'habitants del Municipi sol·licitant i de la capacitat dels balnearis.

Barcelona, 3 d'agost del 1937. — El conseller de Governació i Assistència Social, Antoni M. Sberts.

Constitució d'una Junta Delegada al Nord

Concessió d'una moratòria per al pagament de rendes de finques rústiques

València, 3. — Poc després de les sis de la tarda, els ministres han quedat reunits en Consell, que ha acabat a les 10'45.

Com de costum, ha facilitat la referència el ministre d'Instrucció Pública, senyor Hernández.

El Govern —ha començat dient— s'ha ocupat extensament dels problemes del Nord i, en principi, ha convingut en la necessitat de constituir una Junta Delegada, que serà designada oportunament, i la constitució definitiva i nombre dels seus components es farà pública una vegada hagi estat aprovada per S. E.

La part fonamental del Consell ha estat dedicada a l'estudi de la situació al camp i s'ha aprovat un decret de força imperantia presentat pel ministre d'Agricultura, en virtut del qual es concedeix la moratòria per al pagament de rendes de finques rústiques, adhuc les ven-

des i no satisfetes després del 18 de juliol del 1936 fins al setembre del 1938, aconseguint aquesta moratòria totes les formes de pagament existents, tals com parcels, mitjancers, etcètera.

El Govern, en aprovar aquest decret, ha tingut en compte la necessitat d'estimular tota la producció agrícola al nostre país i facilitar amb aquesta moratòria les possibilitats econòmiques dels nostres camperols, al mateix temps que fa una obra de justícia i reparació amb els propietaris de la terra que no en pocs casos havien estat atropellats en el fruit dels seus esforços i en el seu treball per gentes a les quals se'ls anomena inconscientment i que posaven en imminent risc la fe i la decisió dels nostres camperols per tal d'intensificar el cultiu, aconseguint així que res no manqués ni als fronts ni a la rera-guarda.

LA CIUTAT MARXA

CORRECCIO D'ESTIL. — El Col·legi Oficial de Professors de Català de la Generalitat de Catalunya (Passeig de Pi i Margall, 39) organitza, per al proper setembre, un curs de correcció d'estil, pel professor Carles Ribes, inscripcions al local social, de 6 a 7 de la tarda.

JOVENTUT «LA FALÇA». — La Comissió Permanent ha acordat convocar assemblea ordinària de socis per al dia 7 del mes corrent, a les deu de la nit, de primera convocatòria a dos quarts d'onze de segona, sota el següent ordre del dia:

Lectura de l'acta anterior; Memòria de l'exercici 1936-37; Estat de comptes; Elecció de la Comissió Permanent per a l'exercici 1937-38; Precs i preguntes.

FEDERACIO DE TREBALLADORS MUNICIPALS DE CATALUNYA (U. G. T.). — Aquesta Federació, complint l'acord del seu Consell Direcciu, convoca assemblea extraordinària per al dia 8 del corrent, a les onze del matí, per tal de tractar de la modificació dels articles 11 i 16 dels Estatuts i Capítol III del Reglament. Les Secretaries Regionals han tingut cura de comunicar als Sindicats de les respectives regions la convocatòria de l'assemblea i, mentada, cal esperar que, donada la importància d'aquesta assemblea, en la qual s'ha d'acordar la modificació de la quota federativa, no hi mancaran els dos delegats de cada Sindicat d'Empleats Municipals (UGT).

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor Josep Fontbernat i el personal del Departament.

ASSOCIACIO DE DETALLISTES D'OUS, AVIRAM I CAÇA DE BARCELONA (U. G. T.). — Convoca tots els seus associats a la reunió general extraordinària que se celebrarà a l'estatge social demà dijous, a les deu del matí, per tal de tractar d'assumptes relacionats amb els Mercats.

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor Josep Fontbernat i el personal del Departament.

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor Josep Fontbernat i el personal del Departament.

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor Josep Fontbernat i el personal del Departament.

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor Josep Fontbernat i el personal del Departament.

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor Josep Fontbernat i el personal del Departament.

PRESA DE POSSESSIO. — Aquest migdia ha pres possessió del càrrec de delegat de Finances a la Comissaria de Radiodifusió el nostre amic Camil Company. Li n'ha donat possessió el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestres, en presència del comissari de Radiodifusió, el diputat senyor

© Archivos Estatales. cultura.gob.es

ANGLATERRA NO VOL LA GUERRA A LA XINA

Faria perillar la seva influència a l'Àsia

Fa dos dies dèiem, en un comentari a la guerra desencadenada a la Xina per l'imperialisme nipó, que l'enorme país de l'Extrem Orient era com una segona Espanya. Els fets darrers ens confirmen en aquesta comparació.

La guerra de Xina, com la del nostre país, és una guerra d'invasió. Els soldats xinesos —defensats per la simpatia activa de tot el poble— lluiten contra una estranger que volen apoderar-se d'una part del territori nacional o, almenys, sotmetre'l a la seva influència dominant i absoluta.

Què fan les potències que tenen interessos a la Xina? Quina és la posició de les forces internacionals determinants de la política del mou, davant el perill d'una guerra d'envergadura a l'Àsia? Respondre a aquesta pregunta és, encara, confirmar el que diem més amunt.

La principal potència que té interessos a la Xina és Anglaterra. El capital anglès és amo d'una gran part —del 35 per 100, exactament— de la indústria xinesa. La majoria dels transports pertanyen a empreses britàniques, igual que la marina mercant transoceànica. Les duanes del Govern de Nankin garanteixen amb els seus ingressos el pagament dels deutes de guerra anteriors i d'emprèstits concedits per la City de Londres. De fet, fins ara, Nankin no havia estat més que la façana política de la veritable capital de la Xina, Xang-Hai, en la qual els anglesos dominen com a amos i senyors, i de la qual, a més, són els veritables constructors.

Per aquesta banda, la Gran Bretanya no troba més que dos rivals: els Estats Units i el Japó. Els primers, per ara, no són perillosos. És més, en certs moments en poden convertir en uns aliats, pel que es refereix als afers de l'Orient.

L'imperi del Micado, en canvi, és força més de guardar, perquè la seva proximitat, la seva necessitat vital d'expansió i els procediments feixistes que posa en joc el fan el destinat a combatre la influència britànica a la Xina.

En realitat, la invasió —la quarta de la seva història moderna— té també aquest sentit.

I per un altre costat, Anglaterra està també directament interessada en els afers de la Xina. Per la part del seu imperi colonial.

Les colònies i zones d'influència més riques i ensenys les menys segures i fàcils de dominar, de l'imperi britànic, estan enclavades en terres asiàtiques. L'Índia, en primer lloc Singapur, les illes de Malàisia, Àrabia, els Estats que sota la seva influència van dessegant-se a l'Àsia central i el Tibet, tot això forma part de l'imperi. I tot això perilla. Les rebel·lions hi són freqüents, el descontentament, la misèria i la protesta hi són cròniques. Els moviments d'alliberació nacional s'hi enforteixen cada dia més. L'Índia, principalment, és una amenaça directa a la potència de l'imperialisme britànic.

Tot aquest edifici d'opressió nacional, que s'aguantava amb constants intervencions de la metròpolis, trontolla cada vegada que a l'Àsia es produeixen fets que marquen filtes en l'alliberament dels pobles oprimits del vell continent. Si ara la Xina organitzava una guerra de resistència a la invasió nipona, el ressò d'aquesta lluita es faria sentir immediatament —encara que el mateix Govern xinès ho volgués impedir i per més traves que hi posessin els funcionaris britànics— es faria sentir a totes les terres dominades pels anglesos. No cal dir l'envergadura de l'amenaça. Seria tot l'imperi en perill.

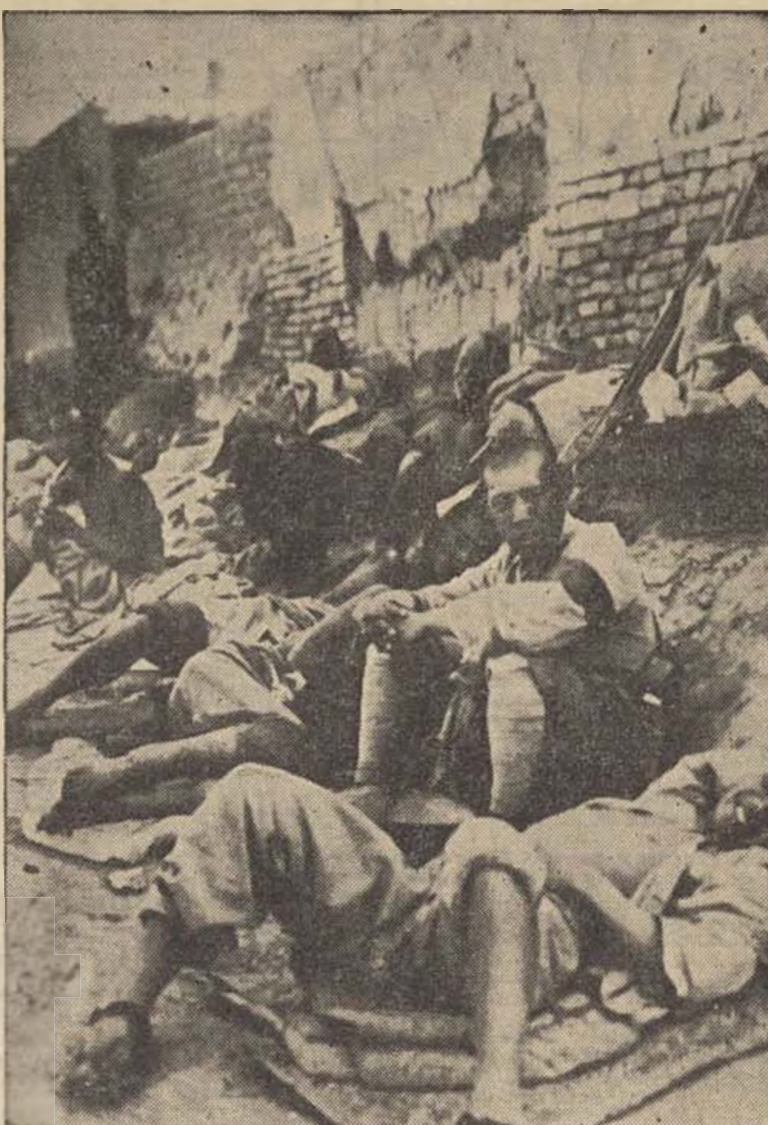
Es per la convergència d'aquestes dues raons fonamentals que Anglaterra és la potència més interessada que la guerra de Xina no prosperi. Si no s'aconsegueix evitar que aquestes primeres hostilitats tinguin conseqüències ulteriors, que es limitin a satisfer només en part les ambicions japoneses i que calmin pel moment la resistència xinesa, llavors el Govern de Londres haurà assolit —per ara, és clar— segurar l'herba sota els peus de la influència nipona i apartar el perill de contagi de l'incendi.

Per a assolir aquest doble objectiu —que és vital per a la continuació de la seva permanència a l'Àsia— els diplomàtics de Londres s'han posat immediatament en acció. Han proposat a Roma i a Berlín que intervinguessin com a mitjancers, per tal de trobar una fórmula d'arranjament que posi fi a la lluita —l'eterna fórmula...

No sabem si Londres reeixirà. Però, de moment, hi ha dues circumstàncies que fan creure que no. La primera és l'haver cercat precisament els dos Estats feixistes —que intervenen al nostre país— per tal d'evitar que continuï la intervenció d'un col·lega i l'altre extrem de món. Roma i Berlín no poden posar pau, perquè són règims de guerra.

D'altra banda, encara que la mediació s'imposés —i que ben segur que seria sempre a benefici exclusiu dels japonesos, perquè del contrari aquesta no s'hi avindrien— la resistència espontània del poble xinès no s'apagaria pas. Els exercicis podrien deixar les armes, els generals d'un i altre costat banquetejarien junts, els diplomàtics signarien acords i els polítics fer declaracions. Però el poble, la massa sense relleu, no deixaria mai la seva actitud. El renaixement nacional i social de la Xina ha començat. El Japó —precedit en això per Anglaterra— ha tingut una bona participació en aquest fet, i ell serà el primer a pagar-ne, a la curta o a la llarga, les conseqüències.

L'incendi de la llibertat s'ha encès a l'Àsia. Podrà apagar-se pel moment. Però les brases, al roig viu, continuaran. I a la primera ocasió tornarà a alçar les seves flames al cel, il·luminant tot un continent i assenyalant el seu rumb a centenars de milions d'homes.

Soldats xinesos que han pres part en els darrers combats prop de la terrible calor, a Feng Tai (Grafic Press)

El President Companys ha estat visitat pel President de l'Audiència

Entre els visitants que aquest migdia han estat rebuts en audiència per l'Honorable President de Catalunya hi havia el president de l'Audiència, senyor Andreu; el delegat d'Hisenda, el diputat Antoni Xirau i l'ex-ministre senyor Santaló.

El senyor Companys ha treballat tot el matí al seu despatx de la Residència i, en comunicar-ho als periodistes, a la Secretaria de la Presidència han afegit que no hi havia noves d'interès per a la Premsa.

FOC al Passeig de Gràcia

Aquest matí, als voltants de les set, s'ha declarat un incendi al cinquè pis de la casa número 21 del Passeig de Gràcia, propietat de la companyia d'assegurances «El Fenix».

Al pis sinistrat habitava un matrimoni estranger, que té negoci de pel·lícules i que des d'ahir era absent de Barcelona.

L'incendi des dels primers moments ha pres un caire alarmant. El foc s'ha propagat seguidament pel pis i les flames s'han escampades per totes les finestres i balcons de l'exterior i interior de la casa, han propagat el foc a tres altres pisos.

Als pocs minuts d'haver-se declarat l'incendi han fet acte de presència els bombers del quarter del cap de Provença els quals han actuat amb tanta rapidesa i encert que el foc ha pogut ésser seguit immediatament i s'ha evitat així que el foc s'estengués per tota la part alta de l'edifici.

Entre els veïns de la casa i els edificis propers, l'alarma ha estat extraordinària, sobretot en sentir-se els crits de dues criatures que dormien i que s'han despertat pel soroll del foc i pel fum que no les deixava respirar i sobtadament s'han trobat envoltades de flames.

Els bombers amb gran heroisme, han aconseguit d'entrar a les cambres de les criatures i salvar-les passant pel mig de les flames. Al cap de dues hores el foc ha quedat dominat per complet. El foc ha destruït completament el pis cinquè i ha causat danys en altres tres pisos. També el foc ha destruït un dels ascensors de la casa.

Es desconeixen les causes del foc; hom suposa, però, que ha estat alimentat per les pel·lícules que hi havia emmagatzemades al pis del matrimoni sinistrat.

Foc d'artilleria contra les posicions enemigues de Grado

Gijón, 24. (Servel especial de Febus).—Ahir es registrà un intens duel d'artilleria en el sege d'Gijón. Les bateries de l'enemic dispararen contra les nostres posicions del sector de San Esteban de las Cruces, sense conseqüències. Els nostres canons feren foc de contrabateries des dels emplaçaments del sector nord.

Als voltants de la fàbrica d'armes i barri de La Tenderina, fou observada una important concentració rebel que fou dissolta pels nostres artillers. Des dels llocs d'observació pogué apreciar-se l'eficàcia dels nostres disparos, que causaren moltes baixes. L'enemic feu també nodrid foc de metralladora sobre les posicions lleials d'El Escampero, La Trecha i Trasmonte, sense conseqüències.

Les nostres bateries obrien foc en progressió sobre una concentració fàcciosa descoberta als voltants de Grado. A les primeres canonades va regnar el desconcert entre els mercenaris, que fugiren a la desbandada. Poc a poc estona després es pogué observar el funcionament de les ambulàncies de socors, la qual cosa demostra que els nostres projectils feren estralls en la concentració enemiga.

S'HA REUNIT EL CONSELL

Pròxima reobertura del Parlament de Catalunya

Una ponència continuarà l'estudi dels projectes de decret sobre la regulació de la vida agrària

A les sis de la tarda d'ahir van quedar reunits al Saló d'Actes del Palau de la Generalitat els membres del Consell, sota la presidència de l'Honorable senyor Lluís Companys. Unicament deixà d'assistir a la reunió del Consell el doctor Jose Gimpera, que es trobava absent de la nostra ciutat.

Focs moments abans de sonar els senyals d'alarma, a tres quarts de deu, es donà per acabada la reunió. En sortir per els consellers Comorera, Vidella i Calvet, els periodistes els interrogaren. Vidella manifestà que s'havien tractat qüestions de tramit i que en el pròxim Consell continuaria l'estudi de conjunt de decrets del Departament d'Agricultura.

El President Companys saludà els informadors i els digué que el Consell havia nomenat una ponència composta dels consellers Sbert, Vidella i Calvet, per tal de continuar l'estudi dels projectes de Decret que regulin la vida agrària de Catalunya i l'exploatació de la terra. En començar-se a llegir el text del Consell els facilitaria a la llista dels decrets aprovats, ja que en aquells moments la manca de fluid impossibilitava la redacció de la nota.

L'OBERTURA DEL PARLAMENT CATALA. Contestant a les preguntes dels reporters, l'Honorable President de Catalunya digué que la visita que li havia fet al migdia el senyor Joan Casanoves, estava relacionada amb la pròxima obertura del Parlament de Catalunya, però que abans d'assenyalar data, calia consultar els caps de les minories.

ELS DECRETS APROVATS

Al Consell d'ahir foren aprovats els decrets següents:

Cultura. — Crear tres escoles d'ensenyament primari a Sils, la Bisbal de l'Empordà i Montornès de Segura.

Decret incorporant al Departament de Cultura el Consellori planístic Molinari, que actuarà com a Consellori planístic a l'Institut Psicotècnic.

Decret incorporant al Departament de Cultura les pistes del «Barcelonista Club» i instal·lacions annexes.

Finances. — Decrets habilitant diversos crèdits extraordinaris a disposició de diversos Departaments.

Decret autoritzant la carta financera aprovada per l'Ajuntament de Llançà.

Decret jublant per impossibilitat física el senyor Joan Pla i Güell, bidell de l'Escola Superior d'Agricultura.

Els obrers ocuparen la fàbrica d'armes i bicicletes de Saint Etienne

Saint Etienne, 4. — A conseqüència de la vaga votada per unanimitat, els obrers ocuparen anit els locals de la fàbrica d'armes i bicicletes de Saint Etienne. La vaga és deguda a la decisió del superàbitre que aprovà que una part del personal havia de beneficiar-se del contracte de comerç. La delegació demana aleshores un conveni especial de la fàbrica que la direcció rebutja.

Un altre raid fracassat de l'aviació fàcciosa sobre Barcelona

Pel Gabinet de Premsa, de la Delegació General d'Ordre Públic, ens ha estat facilitada la següent nota: «Anit, uns aparells fàcciosos de bombarder que es dirigien a Barcelona, foren sorpresos pels nostres serveis antiaeris, els quals, amb el foc de les seves bateries, els obligaren a tornar-se'n sense que poguessin aconseguir totalment els seus propòsits.

En la seva fugida, l'aviació fàcciosa deixà caure algunes bombes a una barrada extrema. Però una dona i no causà danys materials.

Els senyals d'alarma indicaren el perill a les 21'40, la qual es donà per acabada tres quarts d'hora més tard».

Soldats de Catalunya a Castella

Als fronts del Centre hi ha molts i molts de soldats catalans que pensen en Catalunya i lluiten per la total llibertat i independència d'Espanya. Entre aquests soldats del poble hi ha molts amics, molts companys nostres, obrers de tots els rams i totes les indústries, dibuixants, escriptors...

A l'hora de descansar, mentre es refreden els canons dels fusells, tothom treballa. Els soldats s'escriuen les cartes als familiars, als amics, a les riqueses... Els lletres dues noms de poblacions catalanes: Sabadell, Barcelona, Vall, Ripoll, Vic... Són en aquelles hores de calma que els corresponen, soldats també, entenen les seves cròniques i les seves impressions del front a llurs diaris. Els telèfons de companyia no paren. En aquests moments, el nostre company Lorenço Milan, destinat al front de Guadalajara, ha escrit els seus articles i el seu llibre a punt d'aparèixer, «Del meu front de guerra». Un altre soldat, també català, i també destinat al mateix front, Perera, ha dibuixat la coberta del llibre i, finalment, un fotògraf —Benda— soldat com ells, ha estat autor d'aquesta fotografia on el llibre del nostre amic apareix damunt d'uns números d'«ULTIMA HORA». És, doncs, un document gràfic típic i anecdòtic on tres catalans han posat quelcom del seu art i de la seva intel·ligència.

Entre els soldats catalans del front les estil·logràfiques dels periodistes són tan preades i estimades com els galons de comandament, i l'hora mil·lor per a tots ells és aquella en què arriba a llurs mans la premsa catalana, plena encara de raons de la pàtria absent.

Lletres i diaris, heus ací una de les alegries del combatent català, amant i enyorrad, sigui allà on sigui, de la seva terra, de la seva gent. Als clocs de les trinxeres castellanes aquests nois han constituït la «Penya ULTIMA HORA». No cal dir com des d'ací agram aquest record i també com els enviem des d'ací la nostra més fraternal salutació...

Soldats xinesos s'adrecen al teatre d'operacions (G. P.)

"El Govern anglès creu arribada l'hora de passar de les accions preliminars a les accions decisives", escriu un corresponçal de premsa

Londres, 4. — El corresponçal diplomàtic del «Morning Post» creu saber que sir Alfred Leith-Ross anirà pròximament en missió especial a Washington per tal de poder discutir totes les qüestions econòmiques anglo-americanes, comprenent el deute de guerra.

L'esmentat corresponçal acaba dient que tot sembla indicar que després de la missió de Van Zeeland el Govern britànic estima arribada l'hora de passar de les accions preliminars a les accions decisives.

Itàlia dóna la sensació d'un poble en guerra o que espera entrar-hi d'un moment a l'altre

Per al viatger —ha dit un periodista anglès que acaba de retornar d'Itàlia— la ciutat de Roma reflecteix la inquietud que existeix en tot Europa. És el cas típic d'aquesta inquietud que palpita i es sent en totes les nacions del vell continent.

Presenta Roma l'aspecte d'un poble en guerra o que espera entrar en guerra immediatament.

El periodista afegí que es deuria en l'esmentada ciutat un dia, amb motiu d'un viatge aeri que estava efectuant per l'Adriàtic, i que en les dotze hores que romangué en ella pogué ésser testimoni de significatius fets que revelaven clarament l'estat espiritual de la població.

Porto: arreu es veien uniformes: els carrers estaven plens de soldats, mariners i aviadors, molts d'ells amb armes.

En un immens estadi una multitud de joves efectuaven exercicis, però exercicis d'una índole que no corresponien a intencions de pau.

Aquests joves no duïen uniformes ni armes.

Dos tramvies es deturaren allí i baixaren dels vehicles un compacte grup d'adolescents que cantaven i cridaven. Tots anaven uniformats i amb botes de campanya. Tots portaven fusell. Formaren correctament, per escamots, i marxaren marcant el pas i cantant un himne feixista.

La sensació que donaven era d'estar satisfaits i orgullosos de formar part d'una organització militar.

Poc després passà un comboi de camions plens de soldats. Aquests portaven dins d'acer i una expressió greu al rostre. No cantaven.

Al bar de l'hotel veié una multitud elegant. No mancaven els ves-

tits d'etiqueta. De sobte, un dels cavallers així vestits, s'inclinà sobre una taula i agafà un ram de flors vermelles.

—El noi és el color dels comunists! —cridà.

I, amb força, llançà el ram a terra.

El «barman» protestà i es produïren unes violentes paraules dels altres. A les paraules seguiren els cops. El local s'omplí d'una veritable pluja de crits i reclamacions i sorolls. Entrà la policia.

Afegeix el periodista que més tard, acompanyat d'un amic, es dirigí amb un auto a contemplar la residència de Mussolini.

Ocupa un lloc —diu— que ateny parien d'uns llocs de cases i està voltada d'un alt mur de pedra. Una dotzena de persones, que semblaven

translucents, es trobaven davant de la casa.

—No són desvagats —féu l'amic—, són policies escolits. Ningú no pot passejar per aquesta llaga. Esperem-vos i veureu.

Dirigit-se al conductor li demanà que donés la volta en arribar al terme d'un dels murs. Immediatament els qui es passejaven adoptaren una actitud d'alerta.

En apropar-se el cotxe a les grans portes de ferro, després d'haver donat la volta, dos dels translucents començaren a caminar cap al cotxe, un a cada costat.

Es movien tranquils i semblava que no tenien direcció fixa, però quan el cotxe arribà a la porta, també ells es trobaven allí, amb les mans a les butxaques de l'americana.

A més, en cada cantonada es veien de guàrdia policies molt or-

zats. També hi havia automòbils disposats a ésser usats en cas de necessitat.

Els turistes que viatgen per Itàlia en avió i porten màquines fotogràfiques de qualsevol classe, han de deixar-les a la frontera, on les guarden segellades i no es poden retirar fins que abandonen el país.

Hi ha moltes zones sobre les quals està compassament prohibit volar els avions estrangers i, per consegüent, per a arribar a alguns dels principals aerisports s'han de seguir rutes determinades.

La Premsa sols pot emetre una opinió: la del feixisme, que és la de Mussolini. En quasi totes les solapes es veu l'emblema feixista: roig, blanc i verd. L'ampliarà de la cinta d'uns tres centímetres.

Fins amb el vestit d'etiqueta s'usa, a excepció dels que tenen dret a l'ús de l'uniforme. Que són molts.